

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 30734/13
IALTEXGAL AURICA S.A.
versus Republica Moldova
(a se vedea tabelul din anexă)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 28 septembrie 2023 într-un Comitet compus din:

Frédéric Krenc, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Davor Derenčinović, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea sus-menționată, depusă la 21 martie 2013,

Având în vedere observațiile depuse de către Guvernul reclamat și replica prezentată de către reclamantă,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

Informațiile detaliate despre societatea reclamantă sunt incluse în tabelul din anexă.

Societatea reclamantă a fost reprezentată în fața Curții de către dl L. Osoian, avocat în Chișinău.

Plângerile pe care le-a depus societatea reclamantă în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție, precum și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești naționale și lipsa unui recurs eficient în această privință) au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

ÎN DREPT

A. Cu privire la disjungerea cererii

La 1 septembrie 2015 Curtea a hotărât, având în vedere faptele și chestiunile de drept similare la care se referă, să conexeze prezenta cauză cu cererile nr. 16000/10 și altele (*Ialtexgal Aurica S.A. v. Republica Moldova și alte 60 de cereri* (dec.), nr. 16000/10 și altele 60, 1 septembrie 2015). Cu toate acestea, ea consideră necesar să o disjunga de respectivul grup de cereri.

B. Plângerile bazate pe Articolele 6 și 13 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 (neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești naționale și lipsa unui recurs eficient în această privință)

Guvernul a ridicat o obiecție de inadmisibilitate bazată pe pierderea, de către societatea reclamantă, a calității sale de victimă a unei încălcări, în sensul Articolului 34 din Convenție. El invocă în această privință rezultatele acțiunilor în despăgubire care au condus la constatarea unei încălcări a drepturilor societății reclamante și la plata unor compensații pentru prejudiciul moral.

Curtea reamintește că executarea unei hotărâri trebuie considerată a fi parte integrantă din „proces”, în sensul Articolului 6 (*Hornsby v. Grecia*, 19 martie 1997, § 40, *Rapoartele hotărârilor și deciziilor* 1997-II). Cu referire la executarea unei hotărâri împotriva unui debitor privat, Statul trebuie să se doteze cu un arsenal juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi revin. Singura sarcină a Curții este să examineze dacă măsurile întreprinse de către autoritățile naționale au fost adecvate și suficiente, eventuala lor inerție atrăgând răspunderea Statului (*Ruianu v. România*, nr. 34647/97, § 66, 17 iunie 2003).

Curtea amintește că principiile aplicabile pierderii calității de victimă în cauzele referitoare la neexecutare sunt rezumate în cauza *Cristea v. Republica Moldova* (nr. 35098/12, §§ 25 și 27-31, 12 februarie 2019).

În prezenta cauză, Curtea constată că, în cadrul acțiunii în despăgubire inițiate în fața instanțelor naționale pentru depășirea duratei rezonabile de executare, instanțele au stabilit responsabilitatea autorităților pentru perioadele îndelungate de inacțiune din partea executorilor judecătorești. Prin urmare, ele au acordat societății reclamante sume în calitate de despăgubiri morale, pe care Curtea le consideră a fi în concordanță cu sumele pe care ea însăși le-ar fi acordat. În același timp, Curtea observă că societatea reclamantă a avut pretenții pentru prejudiciul material, echivalent costului estimat al clădirilor pe care nu le-a putut lua în posesie de la compania debitoare. După examinarea probelor prezentate ei și, în special, a statutului debitorului privat, Curtea Supremă de Justiție a respins aceste pretenții.

În plus, Curtea notează că, în cadrul acțiunii în despăgubire împotriva companiei private, examinate de către instanțele naționale în anul 2014, societatea reclamantă a obținut, în calitate de prejudiciu material, rambursarea sumei echivalente cu prețul estimat al clădirilor care făceau obiectul titlului executoriu. Deoarece societatea reclamantă nu invocă vreo plângere nouă referitoare la neexecutarea acestei hotărâri care i-a permis să obțină despăgubiri pentru prejudiciul material din cauza lipsei mijloacelor de obținere a restituirii imobilelor, Curtea consideră că ea nu mai deține calitatea de victimă în privința pretensei încălcări determinate de neexecutarea titlului executoriu emis în favoarea sa în anul 2002.

În aceste condiții, Curtea, menținând obiecția de inadmisibilitate ridicată de către Guvern, consideră că plângerile bazate pe Articolul 6 § 1 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 sunt incompatibile *ratione personae* cu prevederile Convenției și le respinge, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 a) și 4 din Convenție.

Având în vedere concluziile de mai sus, Curtea consideră că societatea reclamantă nu are o „plângere discutabilă” în baza Articolului 13 din Convenție și că acest capăt de cerere este, de asemenea, vădit nefondat și trebuie respins în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 a) și 4 din Convenție.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 19 octombrie 2023.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunt interimar

Frédéric Krenc
Președinte

ANEXĂ

Cererea referitoare la plângerea în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție, precum și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1
(neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne și lipsa unei căi de atac efective în acest sens)

Numărul și data depunerii cererii	Numele reclamantului	Numele instanței judecătorești Titlul executoriu Data deciziei	Data începerii neexecutării	Data finalizării neexecutării Perioada de neexecutare	Acțiunea în despăgubire Numele instanței naționale Data deciziei Compensația oferită (în euro)
30734/13 21/03/2013	IALTEXGAL AURICA S.A.	Judecătoria Economică de Circumscripție Obligarea unei societăți private de a restitui mai multe imobile societății reclamante 05/04/2002	Decizia Curții Supreme de Justiție 11/09/2002	03/12/2014 12 ani, 2 luni și 23 de zile Printr-o decizie a Curții Supreme de Justiție din 03/12/2014, societatea debitoare a fost obligată să ramburseze prețul estimativ al imobilelor care aparțin societății reclamante.	Curtea de Apel Chișinău, 24/10/2012 Prejudiciul moral: 3.000 EUR; Prejudiciul material: respins.